

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 604/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., trvale bytom B., toho času v Ústave na výkon väzby I., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Advokátska kancelária, H., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 334/2012 a postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2012 doručená sťažnosť M. K., trvale bytom B., toho času v Ústave na výkon väzby I. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 334/2012 a postupom Okresného súdu

Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a iné, pričom vec jeho trestného obvinenia sa nachádza v štádiu súdneho konania.

V sťažnosti formuluje sťažovateľ svoje námietky obsahujúce tvrdenia o nezákonnej manipulácii orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľa Policajného zboru) s obsahom spisového materiálu („*nezaradenie nejakého výsluchu z 13.08.2012 do vyšetrovacieho spisu*“), ktoré procesné pochybenia podľa vyjadrenia sťažovateľa neboli napravené ani orgánom dozoru nad zákonnosťou prípravného konania – okresnou prokuratúrou.

Sťažovateľ označený výsluch považuje za relevantný, resp. vyvracajúci jeho vinu. Sťažovateľ je toho názoru, že úlohou konajúceho súdu bolo napraviť takéto pochybenie vrátením veci do prípravného konania, čo podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd neučinil, ale naopak, nariadil vo veci hlavné pojednávanie určené na 4. december 2012.

Sťažovateľ ďalej vo svojej argumentácii pokračuje a uvádza, že: „*Orgány činné v trestnom konaní majú konať tak, aby obstarávali dôkazy svedčiace nielen o vine ale o nevine obvinených osôb. V prípade sťažovateľa orgány činné v trestnom konaní nielenže tak nekonali, ale zjavne konali v úmysle vyšetrovanie manipulovať tak, aby cielene dosiahli vykonanie dôkazov preukazujúcich vinu sťažovateľa*“, pričom sa tieto tvrdenia snaží zdôvodniť poukazom na konkrétne okolnosti vykonaného procesu dokazovania.

Všetky označené skutočnosti týkajúce sa postupu okresnej prokuratúry a okresného súdu považuje sťažovateľ za porušenie požiadaviek spravodlivého procesu, a formuluje tak vo svojej sťažnosti námietku porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o nej nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 334/2012 a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/2012, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 334/2012 a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/2012, ktoré sťažovateľ vidí v pochybeniach orgánov verejnej moci týkajúcich sa procesu dokazovania.

Z obsahu citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb namietajúcich porušenie svojich základných práv a slobôd len vtedy, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že ochrany označeného základného práva alebo slobody, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody len za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99).

Ústavný súd konštatuje, že trestná vec sťažovateľa sa nachádza v štádiu prebiehajúceho prvostupňového konania, v rámci ktorého okresný súd ešte o meritórnej otázke trestného obvinenia nerozhodol.

V rámci svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd v obdobných prípadoch uviedol, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov a realizácii garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, III. ÚS 155/05).

Sťažovateľ bude mať možnosť v ďalšom priebehu trestného konania namietať nedostatok konkrétnych dôkazov preukazujúcich spáchanie skutku jeho osobou, ako aj poukázať na dôkazy slúžiace v jeho prospech preukazujúce jeho nevinu.

Konkrétne vo vzťahu k prvostupňovému rozsudku bude mať sťažovateľ k dispozícii riadny opravný prostriedok, ktorý mu poskytne priestor na uplatnenie jeho prípadných námietok nezákonnosti a neústavnosti priebehu trestného konania. Odvolací súd ako riadna opravná inšancia disponuje právomocou preskúmať opodstatnenosť prípadných námietok nezákonnosti a neústavnosti konania predchádzajúceho podaniu odvolania, a to najmä so zreteľom na garancie základných práv a slobôd.

Vzhľadom na túto skutočnosť nie je v právomoci ústavného súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru označenými postupmi okresnej prokuratúry a okresného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti pre nedostatok svojej právomoci.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2012